Referències del *Quadern d'activitats per a la reunió Vida cristiana i predicació*

Exemples de conversa

REVISITA

(Eclesiastès 9:5) perquè els vius saben que moriran, però els morts no saben res, i per a ells no hi ha cap més recompensa, perquè s'oblida el record d'ells.

(Eclesiastès 9:10) Tot el que la teva mà trobi per fer, fes-ho segons la teva força: perquè no hi ha cap activitat, ni cap projecte, ni coneixement ni saviesa en el sepulcre on t'encamines.

3-9 D'AGOST

TRESORS DE LA BÍBLIA | ÈXODE 13, 14

«Manteniu-vos ferms i veureu la salvació de Jahveh»

(Èxode 14:13, 14) I Moisès digué al poble: No tingueu por. Manteniu-vos ferms i veureu la salvació de Jahveh que farà per a vosaltres avui, perquè els egipcis que avui veieu, no els tornareu a veure mai més. **14** Jahveh lluitarà per vosaltres, i vosaltres calleu.

***w13* 1/2 p. 4**
Moisès, un home de fe

És possible que el cabdill d'Israel no sabés que Déu estava a punt de proporcionar una sortida per als israelites dividint les aigües del mar Roig, però estava convençut que faria *alguna cosa* per protegir el Seu poble, i volia que els israelites tinguessin la mateixa seguretat. Al relat d'Èxode llegim el següent: «Moisès respongué al poble: "No tingueu por, aguanteu ferms, que ja veureu el que Jahvè farà avui per alliberar-vos"» (Èxode 14:13). Va aconseguir Moisès enfortir la fe dels israelites? La Bíblia diu: «Gràcies a la fe, els israelites van travessar el Mar Roig com si fos terra eixuta» (Hebreus 11:29, *BCI*). Sens dubte, la seva fe no només el va beneficiar a ell, sinó també als seus germans israelites.

(Èxode 14:21, 22) I Moisès va estendre la seva mà sobre el mar, i Jahveh féu apartar el mar per mitjà d'un vent fort de llevant tota la nit, i deixà el mar eixut, i les aigües es dividiren. **22** I els fills d'Israel entraren enmig del mar, en l'eixut, i les aigües els feien de muralla a la seva dreta i a la seva esquerra.

***w18.09* p. 26 § 13**
Poderós, però comprensiu

13 Llegeix Èxode 14:19-22. Imagina't que ets un dels israelites i estàs atrapat entre l'exèrcit del faraó i el mar Roig. Llavors, Déu entra en acció. La columna de núvol es trasllada a la part de darrere, entre vosaltres i els egipcis. Jehovà fa que els soldats del faraó estiguin completament a les fosques, però tu i la resta del campament teniu molta llum. Just en aquell moment, veus com Moisès estén la seva mà sobre el mar. Un vent fort de llevant divideix el mar obrint un camí. De manera ordenada, tu, la teva família i els teus animals avanceu amb la resta del poble. De sobte, t'adones que el fons del mar no està enfangat ni relliscós. Al contrari, està sec i compacte, i hi pots caminar de manera segura. Gràcies a això, fins i tot els que van més a poc a poc poden arribar a l'altra banda del mar.

(Èxode 14:26-28) I Jahveh va dir a Moisès: Estén la teva mà damunt del mar a fi que les aigües tornin sobre els egipcis, sobre els seus carros i sobre els seus cavallers. **27** I Moisès va estendre la seva mà sobre el mar i, en aparèixer el matí, el mar tornà al seu lloc acostumat mentre els egipcis fugien a trobar-lo. I Jahveh sacsejà els egipcis al mig del mar. **28** I les aigües tornaren i cobriren els carros

i els cavallers, tot l'exèrcit del Faraó que venia dins del mar darrere d'ells. No en restà ni un.

***w09* 15/3 p. 7 § 2, 3**
No t'oblidis de Jehovà

Mentre els egipcis amb prou feines podien avançar amb els seus carros de combat, tot Israel havia arribat a la costa oriental. Ara, Moisès va estendre la seva mà sobre el mar Roig. En aquell moment, Jehovà va fer que s'ensorressin els murs d'aigua. Milions de tones d'aigua van caure sobre el faraó i el seu exèrcit. Tots van morir ofegats; cap d'ells va sobreviure. Per fi, Israel era lliure! (Èx. 14:26-28; Sl. 136:13-15.)

Quan les nacions veïnes es van assabentar d'aquest esdeveniment van sentir molta por (Èx. 15:14-16). Quaranta anys més tard, Rahab, qui vivia a Jericó, va dir a dos israelites: «El vostre terror ha caigut sobre nosaltres [...]. Perquè hem escoltat com Jahveh va eixugar les aigües del Mar Roig davant vostre, quan vau sortir d'Egipte» (Jos. 2:9, 10). Aquelles nacions paganes no s'havien oblidat de com Jehovà havia alliberat el seu poble. Israel tenia encara més motius per recordar-ho.

Descobreix perles espirituals

(Èxode 13:17) I s'esdevingué, quan el Faraó deixà marxar el poble, que Déu no el guià pel camí de la terra dels filisteus, encara que era més curt, perquè Déu digué: No sigui que el poble es penedeixi en veure la guerra, i se'n torni a Egipte.

***it*-1 p. 396**
Camí, via

Des de l'antiguitat, els camins i les vies, incloses algunes rutes comercials importants, connectaven ciutats i regnes de l'àrea de Palestina (Nm 20:17-19; 21:21, 22; 22:5, 21-23; Js 2:22; Jt 21:19; 1Sa 6:9, 12; 13:17, 18; consulta *it*-1-S CAMINO DEL REY). Es creu que una de les rutes principals anava des d'Egipte cap a les ciutats filistees de Gaza i Ascaló, i gradualment girava cap al nord-est en direcció a Meguidó. Després continuava cap a Hassor, al nord del llac de Galilea, i arribava fins a Damasc. Aquesta ruta per Filistea era el camí més curt per anar d'Egipte a la Terra Promesa. Però Jehovà va ser comprensiu i va fer anar els israelites per un altre camí, i així evitar ser atacats pels filisteus (Ex 13:17).

(Èxode 14:2) Digues als fills d'Israel que girin enrere i acampin davant Piahirot, entre Migdol i el mar, davant de Baal-Sefon, hi acampareu enfront, vora el mar.

***it*-1 p. 894**
Èxode

En quin punt del mar Roig es van dividir les aigües perquè Israel el creués?
És interessant que, durant la segona acampada del seu viatge, quan estaven a Esam, «tocant al desert», Déu va dir a Moisès: «Ordena als israelites que tornin enrere i acampin enfront de Piahirot, [...] vora el mar». Aquesta maniobra faria creure al faraó que els israelites anaven perduts (Ex 13:20; 14:1-3, *BEC*). Els erudits creuen que la ruta d'el Haj és la que més encaixa amb la descripció que fa aquí el verb hebreu per «tornar enrere». Aquest verb és emfàtic i no implica només desviar-se, sinó 'tornar literalment enrere' o 'canviar de rumb completament'. Els erudits arriben a la conclusió que, quan es trobaven al nord del golf de Suez, els israelites van fer mitja volta i van vorejar l'est de Jabal Ataqa, una serralada a l'oest del golf. En aquesta situació, una gran multitud com els israelites no podria escapar fàcilment si se'ls perseguia des del nord, i quedarien atrapats en un coll d'ampolla format per les muntanyes i el mar.

Aquesta explicació coincideix amb la tradició jueva del segle primer (consulta *it*-2-S

PIHAHIROT); i, el que és més important, està d'acord amb la descripció que fa la Bíblia, a diferència del que opinen molts erudits (Ex 14:9-16). Sembla evident que el punt per on van travessar havia d'haver estat suficientment lluny del cap del golf (el braç occidental del mar Roig) com perquè l'exèrcit del faraó pensés que no era factible rodejar el golf i esperar els israelites a l'altre costat del mar (Ex 14:22, 23).

Lectura de la Bíblia

(Èxode 13:1-20) I Jahveh parlà a Moisès, dient: **2** Santifica'm tot primogènit, el primer que obri cada matriu d'entre els fills d'Israel, de l'home i del bestiar: ell és meu. **3** I Moisès digué al poble: Recordeu aquest dia en què heu sortit d'Egipte, de la casa de servitud, perquè amb mà forta Jahveh us ha fet sortir d'aquest lloc. I no menjareu res fermentat. **4** Avui en sortiu vosaltres, en el mes d'abib. **5** I s'esdevindrà, quan Jahveh et faci entrar a la terra dels cananeus i dels hittites i dels amorreus i dels hivites i dels jebuseus, que ell jurà als teus pares que et donaria, terra que regalima llet i mel, que faràs aquesta commemoració en aquest mes. **6** Set dies menjaràs àzims, i el setè dia serà una festa per a Jahveh: **7** es menjaran àzims durant set dies i no es veurà res de fermentat en tu, ni es veurà gens de llevat en tot el teu territori. **8** I en aquell dia ho explicaràs al teu fill, dient: És a causa d'allò que Jahveh féu per mi quan vaig sortir d'Egipte. **9** I això serà per a tu un senyal sobre la teva mà i un memorial entre els teus ulls, a fi que la llei de Jahveh sigui a la teva boca, perquè amb mà forta Jahveh et féu sortir d'Egipte. **10** I guardaràs aquest estatut al seu temps assenyalat any rere any. **11** I s'esdevindrà, quan Jahveh t'hagi fet entrar a la terra dels cananeus, com t'ho jurà a tu i als teus pares, i te l'hagi donada, **12** que consagraràs a Jahveh tot el que obri la matriu, i tot el primer nat del teu bestiar, els mascles pertanyen a Jahveh. **13** I tot primer nat d'ase el redimiràs amb un anyell, i si no el redimeixes el desnucaràs. I redimiràs tot primogènit d'home entre els teus fills. **14** I s'esdevindrà que, quan el dia de demà el teu fill et pregunti, dient: Què significa això? Li diràs: Amb mà forta Jahveh ens féu sortir d'Egipte, de la casa d'esclavitud. **15** I s'esdevingué, quan el Faraó s'endurí per no deixar-nos marxar, que Jahveh matà tots els primogènits de la terra d'Egipte, des del primogènit de l'home fins al primogènit del bestiar. Per això, jo sacrifico a Jahveh tot mascle que obre la matriu per primera vegada, però redimeixo tot primogènit dels meus fills. **16** I això serà un senyal damunt la teva mà i uns frontals entre els teus ulls, perquè amb mà forta Jahveh ens féu sortir d'Egipte. **17** I s'esdevingué, quan el Faraó deixà marxar el poble, que Déu no el guià pel camí de la terra dels filisteus, encara que era més curt, perquè Déu digué: No sigui que el poble es penedeixi en veure la guerra, i se'n torni a Egipte. **18** I Déu va fer voltar el poble pel camí del desert del Mar Roig. I els fills d'Israel pujaren armats de la terra d'Egipte. **19** I Moisès va prendre amb ell els ossos de Josep, perquè ell havia fet jurar solemnement als fills d'Israel, dient: Déu certament us visitarà, i llavors us endureu d'aquí els meus ossos. **20** I marxaren de Sucot i acamparen a Etam, arran del desert.

«Manteniu-vos ferms i veureu la salvació de Jahveh»

(Èxode 14:13, 14) I Moisès digué al poble: No tingueu por. Manteniu-vos ferms i veureu la salvació de Jahveh que farà per a vosaltres avui, perquè els egipcis que avui veieu, no els tornareu a veure mai més. **14** Jahveh lluitarà per vosaltres, i vosaltres calleu.

(Èxode 14:21, 22) I Moisès va estendre la seva mà sobre el mar, i Jahveh féu apartar el mar per mitjà d'un vent fort de llevant tota la nit, i deixà el mar eixut, i les aigües es dividiren. **22** I els fills d'Israel entraren enmig del mar, en l'eixut, i les aigües els feien de muralla a la seva dreta i a la seva esquerra.

(Èxode 14:26-28) I Jahveh va dir a Moisès: Estén la teva mà damunt del mar a fi que les aigües tornin sobre els egipcis, sobre els seus carros i sobre els seus cavallers. **27** I Moisès va estendre la seva mà sobre el mar i, en aparèixer el matí, el mar tornà al seu lloc acostumat mentre els egipcis fugien a trobar-lo. I Jahveh sacsejà els egipcis al mig del mar. **28** I les aigües tornaren i cobriren els carros i els cavallers, tot l'exèrcit del Faraó que venia dins del mar darrere d'ells. No en restà ni un.

(Èxode 13:18) I Déu va fer voltar el poble pel camí del desert del Mar Roig. I els fills d'Israel pujaren armats de la terra d'Egipte.

(Èxode 14:19, 20) I l'àngel de Déu, que anava davant del campament d'Israel, es traslladà i anava darrere d'ells, i la columna de núvol es traslladà de davant d'ells, i es posà darrere d'ells, **20** i es ficà entre el campament dels egipcis i el campament d'Israel. I hi havia el núvol i la tenebra per als uns, però feia llum a la nit per als altres, i l'un no s'apropà a l'altre en tota la nit.

(Èxode 14:29, 30) Però els fills d'Israel caminaren sobre l'eixut pel mig del mar, i les aigües els feien de muralla a la dreta i a l'esquerra. **30** I aquell dia Jahveh salvà Israel de la mà dels egipcis, i Israel veié els egipcis morts a la vora del mar.

(Isaïes 30:15) Perquè així diu el Senyor Jahveh, el Sant d'Israel: En el recés i el repòs sereu salvats, en la quietud i en la confiança serà la vostra força. Però no heu volgut,

VIDA CRISTIANA

«Manteniu-vos ferms a mesura que s'apropa la fi»

(Ezequiel 38:10-12) Així diu el Senyor Jahveh: I s'esdevindrà, en aquell dia, que pujaran paraules al teu cor, i concebràs un designi malvat, **11** i diràs: Pujaré contra una terra de viles sense muralles, i vindré contra una gent tranquil·la, que habiten amb seguretat: tots ells habiten sense muralles, i no tenen ni forrellats ni portes. **12** Per prendre un botí i agarrar la presa, per tornar la teva mà sobre les ruïnes ara habitades, i sobre un poble aplegat d'entre les nacions, que ha adquirit ramats i possessions, que habita en el melic de la terra.

(Ezequiel 38:14-16) Per això, profetitza, fill d'home, i diràs a Gog: Així diu el Senyor Jahveh: Aquell dia, quan el meu poble Israel habiti en seguretat, ¿no ho sabràs? **15** I vindràs del teu lloc, des dels extrems del nord, tu i molts pobles amb tu, tots ells muntats a cavall, una gran multitud, i un nombrós exèrcit; **16** i pujaràs contra el meu poble Israel com una nuvolada que cobreix la terra. Serà al final dels dies, i et portaré contra la meva terra, perquè les nacions em coneguin, quan em santifiqui en tu davant dels seus ulls, Gog.

(Isaïes 5:20) Ai d'aquells que diuen del mal bé i del bé mal: que posen la tenebra per la llum i la llum per la tenebra, que posen l'amarg pel dolç i el dolç per l'amarg!

(Salm 112:7, 8) No tindrà por de la mala notícia: el seu cor està ferm, confiant en Jahveh; **8** afermat el seu cor, no tindrà por: fins que ell vegi vençuts els seus adversaris.

(2 Cròniques 20:1-24) I s'esdevingué després d'això que els fills de Moab i els fills d'Ammon, i amb ells alguns meünites, vingueren a lluitar contra Josafat. **2** I vingueren

missatgers i informaren Josafat, dient: Una gran multitud avança contra tu de l'altra banda del mar, des d'Aram; i, heus aquí, són a Hassasson-Tamar, a Enguedí. 3 I Josafat tingué por, i posà el seu rostre a cercar Jahveh, i proclamà un dejuni per tot Judà. 4 I els de Judà es reuniren per invocar Jahveh; també de totes les ciutats de Judà vingueren per invocar Jahveh. 5 I Josafat es posà dret en la congregació de Judà i de Jerusalem, a la casa de Jahveh, davant l'atri nou, 6 i digué: Jahveh, Déu dels nostres pares, ¿no ets tu el Déu en els cels? Tu, doncs, governes sobre tots els regnes de les nacions, i en la teva mà hi ha el poder i la força, i ningú no es pot enfrontar a tu. 7 ¿No vas desposseir tu, Déu nostre, els habitants d'aquesta terra davant del teu poble Israel, i la vas donar al llinatge d'Abraham, el teu amic, per sempre? 8 I ells hi han habitat, i t'hi han edificat un santuari per al teu Nom, dient: 9 Si ve el mal sobre nosaltres, l'espasa, el judici o la pesta o la fam, ens presentarem davant d'aquesta casa i davant teu –perquè el teu Nom és en aquesta casa–, i et demanarem auxili en la nostra adversitat, i tu escoltaràs i ens salvaràs. 10 Però ara, heus aquí els fills d'Ammon i Moab, i els de la muntanya de Seïr, entre els quals no vas permetre entrar Israel quan sortia de la terra d'Egipte, sinó que es van allunyar d'ells, i no els van destruir. 11 I heus aquí, ara ells ens ho paguen venint a expulsar-nos de la teva heretat, que tu ens has donat en herència. 12 Oh Déu nostre, ¿no els jutjaràs? Perquè nosaltres no tenim força davant d'aquesta gran multitud que ve contra nosaltres, i no sabem què hem de fer, però els nostres ulls estan posats en tu. 13 I tot Judà s'estava dret davant Jahveh, amb els seus petits, les seves mullers i els seus fills. 14 I l'Esperit de Jahveh vingué enmig de l'assemblea, sobre Jahaziel, fill de Zecarià, fill de Benaià, fill de Jeiel, fill de Matanià, levita dels fills d'Assaf; 15 i digué: Escolteu-me atentament, tot Judà i habitants de Jerusalem, i tu, rei Josafat. Així us diu Jahveh: No tingueu por ni us descoratgeu davant d'aquesta gran multitud, perquè la guerra no és vostra, sinó de Déu. 16 Demà, baixareu contra ells; heus aquí, pujaran per la pujada de Sis, i els trobareu a l'extrem del torrent, enfront del desert de Jeruel. 17 No us caldrà combatre. Presenteu-vos-hi, resteu quiets, i veureu la salvació de Jahveh envers vosaltres, Judà i Jerusalem. No tingueu por i no us descoratgeu. Demà sortiu enfront d'ells, i Jahveh serà amb vosaltres. 18 I Josafat inclinà el seu rostre a terra, i tot Judà i els habitants de Jerusalem es prosternaren davant Jahveh per adorar Jahveh. 19 I els levites, dels fills dels quehatites i dels fills dels coreïtes, s'aixecaren per glorificar Jahveh, el Déu d'Israel, amb veu forta i alta 20 I es llevaren aviat al matí, i sortiren cap al desert de Tecoa. I quan sortien, Josafat s'aturà, i digué: Escolteu-me, Judà, i habitants de Jerusalem, confieu en Jahveh, el vostre Déu, i estareu segurs; confieu en els seus profetes, i prosperareu. 21 I consultà amb el poble, i en designà alguns que cantessin a Jahveh, i glorifiquessin l'esplendor de la Santedat; i dient, quan sortien davant l'exèrcit: Doneu gràcies a Jahveh, perquè la seva misericòrdia és eterna. 22 I al moment que començaren les aclamacions de goig i les lloances, Jahveh posà emboscades contra els fills d'Ammon, de Moab i de la muntanya de Seïr que venien contra Judà, i foren derrotats. 23 I els fills d'Ammon i de Moab s'aixecaren contra els habitants de la muntanya de Seïr per exterminar-los i destruir-los; i quan acabaren amb els habitants de Seïr, cadascú ajudà a destruir els altres. 24 I quan Judà arribà a la torre del

vigilant cap al desert, es giraren vers aquella multitud; i, heus aquí, eren cadàvers estesos per terra, i no s'escapà ningú.

10-16 D'AGOST

TRESORS DE LA BÍBLIA | ÈXODE 15, 16

«Canta lloances a Jehovà»

(Èxode 15:1, 2) Llavors Moisès i els fills d'Israel cantaren aquest càntic a Jahveh, i parlaren dient: Cantaré a Jahveh, perquè ha triomfat gloriosament: el cavall i el seu cavaller ha llançat dins del mar. **2** Jah és la meva força i el meu càntic, i ell és la meva salvació. Aquest és el meu Déu, i el glorifico; el Déu del meu pare, i l'exalço.

***w95* 15/10 p. 11 § 11**
Per què hem de témer Déu?

11 En destruir l'exèrcit egipci, Jehovà va quedar exalçat davant dels seus servents i va fer que les nacions veïnes coneguessin el seu nom (Josuè 2:9, 10; 4:23, 24). La seva divinitat va quedar per damunt dels déus falsos d'Egipte, els quals no van tenir el poder d'alliberar els seus adoradors. Com que els egipcis van confiar en els seus déus, en els homes i en el seu exèrcit, van acabar amargament decebuts (Salm 146:3). Amb raó, els israelites es van sentir motivats a cantar lloances que reflectien el seu temor a Jehovà, el Déu viu que havia demostrat gran poder a l'alliberar-los.

(Èxode 15:11) Qui com tu entre els déus, Jahveh? Qui com tu, majestuós en santedat? Terrible en lloances, fent meravelles!

(Èxode 15:18) Jahveh regna per sempre i eternament!

***w95* 15/10 p. 11, 12 § 15, 16**
Per què hem de témer Déu?

15 Si ens haguéssim trobat sans i estalvis amb Moisès a l'altre cantó del mar, segur que també ens haguéssim sentit motivats a cantar: «Qui com tu entre els déus, Jahveh? Qui com tu, majestuós en santedat? Terrible en lloances, fent meravelles!» (Èxode 15:11). Durant segles, moltes persones han expressat aquests mateixos sentiments. Per exemple, en el darrer llibre de la Bíblia, l'apòstol Joan descriu com s'expressa un grup de servents ungits de Déu: «Cantaven la cançó de Moisès, l'esclau de Déu, i la cançó del Corder, dient: "Jehovà Déu, el Totpoderós, les teves obres són grans i meravelloses. Rei de l'eternitat, els teus camins són justos i verdaders. Jehovà, ¿qui no t'admirarà? ¿I qui no glorificarà el teu nom? Perquè només tu ets lleial"» (Apocalipsi 15:2-4).

16 Avui dia també hi ha servents de Déu que han estat alliberats i que aprecien no només les seves boniques obres, sinó també els seus manaments. Aquest alliberament espiritual l'han experimentat persones de tots els països, que han estat separades d'aquest món contaminat gràcies a haver posat en pràctica les normes justes de Déu. Cada any, centenars de milers de persones escapen d'aquest món corrupte i es refugien en l'organització justa i neta de Jehovà. Ben aviat, quan Déu executi el seu judici contra la religió falsa i la resta d'aquest món malvat, els servents de Déu podran viure per sempre en un nou món de justícia.

(Èxode 15:20, 21) I Maria, la profetessa, germana d'Aaron, agafà el tamborí a la seva mà, i totes les dones sortiren darrere d'ella amb tamborins i amb danses. **21** I Maria els respongué: Canteu a Jahveh, perquè ha triomfat gloriosament, ha llançat dins del mar el cavall i el seu cavaller.

***it*-2 p. 445 § 2**
Música

Tot sembla indicar que molts dels cants en grup que es feien a l'antic Israel eren antifònics. Aquest estil de cant consistia en un cor dividit en dos grups que cantaven

intercalant-se entre ells, o en un solista que s'alternava amb un cor. Es creu que la Bíblia fa referència a aquest tipus de cant quan diu que es «responien» entre ells (Ex 15:21; 1Sa 18: 6, 7). Aquesta manera de cantar es reflecteix en l'estructura d'alguns salms, com ara el Salm 136. La descripció que es fa dels dos grans cors que cantaven lloances al temps de Nehemies, així com el paper que van tenir en la inauguració de la muralla de Jerusalem, fa pensar que es va cantar en aquest estil (Ne 12: 31, 38, 40-42; consulta *it*-1-S CANCIÓN).

***it*-2 p. 729**
Profetessa

Míriam va ser la primera profetessa de qui parla la Bíblia. Sembla ser que Déu la va fer servir per transmetre algun o diversos missatges, potser mitjançant cançons inspirades (Ex 15: 20, 21). És per això que ella i Aaron van dir a Moisès: «No ha parlat [Jehovà] també per mitjà de nosaltres?» (Nm 12:2). El propi Jehovà, a través del profeta Miquees, va explicar que havia enviat «Moisès, Aaron i Maria [Míriam]» davant dels israelites quan els va fer sortir d'Egipte (Mi 6:4). Tot i que Míriam va tenir el privilegi de ser un instrument de comunicació en mans de Déu, la seva posició era inferior a la del seu germà Moisès. Quan en una ocasió no va respectar aquesta posició, Jehovà la va castigar severament (Nm 12:1-15).

Descobreix perles espirituals

(Èxode 16:13) I s'esdevingué que al vespre pujaren les guatlles, i cobriren el campament; i al matí hi havia una capa de rosada al voltant del campament.

***w11* 1/9 p. 14**
Ho sabies?

Per què va triar Déu guatlles per alimentar els israelites en el desert?
Després que els israelites sortissin d'Egipte, Déu els va donar en dues ocasions grans quantitats de guatlles perquè en mengessin la carn (Èxode 16:13; Nombres 11:31).

Les guatlles són ocells petits, d'uns 18 cm de llargada, que pesen al voltant d'uns 100 grams. Es tracta d'aus migratòries, originàries de parts de l'Àsia occidental i Europa, que hivernen al nord d'Àfrica i a Aràbia. Durant les seves migracions, grans bandades travessen les costes orientals del Mediterrani i sobrevolen la península del Sinaí.

Segons l'obra *The New Westminster Dictionary of the Bible*, les guatlles «tenen un vol ràpid i àgil, i aprofiten els corrents d'aire; però si el vent canvia de direcció, o la bandada es cansa després d'un llarg viatge, tots els ocells cauen a terra i es queden atordits». Abans de continuar amb la migració, descansen a terra un o dos dies, cosa que els converteix en una presa fàcil. A principis del segle XX, Egipte exportava anualment uns tres milions de guatlles destinades al consum.

Les dues vegades que els israelites es van alimentar de guatlles va ser a la primavera. Tot i que era habitual que les guatlles sobrevolessin el Sinaí durant aquella època de l'any, va ser Jehovà qui «aixecà un vent» que va dirigir els ocells fins al campament dels israelites (Nombres 11:31).

(Èxode 16:32-34) I Moisès va dir: Aquest és el precepte que Jahveh ha manat: Ompliu-ne un ómer per guardar-lo per a les vostres generacions, a fi que vegin el pa que us vaig fer menjar al desert quan us vaig fer sortir de la terra d'Egipte. **33** I Moisès digué a Aaron: Pren una gerra, i fica-hi un ómer ple de mannà, i posa'l davant Jahveh per guardar-lo per a les vostres generacions. **34** Tal com Jahveh havia manat a Moisès, Aaron el posà davant del Testimoni per ser guardat.

***w06* 15/1 p. 31**
Preguntes dels lectors

Poc després que els israelites fossin alliberats

d'Egipte, van començar a queixar-se pel menjar. Per aquesta raó, Jehovà els va donar mannà (Èxode 12:17, 18; 16:1-5). En aquell temps, Moisès va dir a Aaron: «Pren una gerra, i fica-hi un ómer ple de mannà, i posa'l davant Jahveh per guardar-lo per a les vostres generacions». El relat continua: «Tal com Jahveh havia manat a Moisès, Aaron el posà davant del Testimoni [un arxiu per conservar documents importants] per ser guardat» (Èxode 16:33, 34). Aaron va omplir una gerra de mannà, però va haver d'esperar a posar-la davant del Testimoni fins que Moisès acabés de fer l'arca i dipositès les taules a dins.

Lectura de la Bíblia

(Èxode 16:1-18) I marxaren d'Elim, i tota la congregació dels fills d'Israel arribaren al desert de Sin, que és entre Elim i Sinaí, el dia quinzè del segon mes després d'haver sortit de la terra d'Egipte. **2** I tota la congregació dels fills d'Israel murmuraren contra Moisès i contra Aaron en el desert; **3** i els fills d'Israel els digueren: Tant de bo haguéssim mort per mà de Jahveh a la terra d'Egipte, quan sèiem vora les olles de carn, quan menjàvem pa fins a atipar-nos, perquè vosaltres ens heu portat en aquest desert per fer morir de fam tota aquesta assemblea. **4** I Jahveh va dir a Moisès: Heus aquí, jo us faré ploure pa del cel, i el poble sortirà i aplegarà cada dia la porció diària, a fi de posar-los a prova per veure si caminen en la meva llei o no. **5** I s'esdevindrà el dia sisè, quan prepararin el que s'han d'emportar, que serà el doble del que apleguen cada dia. **6** I Moisès i Aaron digueren a tots els fills d'Israel: Al vespre sabreu que Jahveh us ha fet sortir de la terra d'Egipte; **7** i al matí veureu la glòria de Jahveh, perquè ell escolta les vostres murmuracions contra Jahveh. ¿I nosaltres què som, perquè murmureu contra nosaltres? **8** I Moisès va dir: Jahveh us donarà aquest vespre carn per menjar, i al matí pa per atipar-vos, perquè Jahveh ha escoltat les vostres murmuracions que murmureu contra ell. I nosaltres què som? Les vostres murmuracions no són pas contra nosaltres, sinó contra Jahveh. **9** I Moisès digué a Aaron: Digues a tota la congregació dels fills d'Israel: Atanseu-vos davant Jahveh, perquè ell ha escoltat les vostres murmuracions. **10** I s'esdevingué mentre Aaron parlava a tota la congregació dels fills d'Israel, que es giraren cap al desert i, heus aquí, la glòria de Jahveh va aparèixer en el núvol. **11** I Jahveh parlà a Moisès, dient: **12** He escoltat les murmuracions dels fills d'Israel. Parla'ls, dient: Entre els dos vespres menjareu carn, i al matí us atipareu de pa, i sabreu que jo sóc Jahveh el vostre Déu. **13** I s'esdevingué que al vespre pujaren les guatlles, i cobriren el campament; i al matí hi havia una capa de rosada al voltant del campament. **14** I quan la capa de rosada s'esvaí, heus aquí, sobre la superfície del desert hi havia una cosa menuda, granulosa, menuda com els flocs de gebre sobre el terra. **15** I en veure-ho els fills d'Israel es digueren els uns als altres: Què és això? Perquè no sabien què era allò. I Moisès els digué: Això és el pa que Jahveh us ha donat per menjar. **16** Aquest és el precepte que Jahveh ha manat: Que cadascú n'aplegui segons el seu menjar, un ómer per cap, segons el nombre de les vostres persones. En prendreu per a cadascú que sigui a la seva tenda. **17** I els fills d'Israel ho feren així, i alguns en van aplegar més i d'altres menys. **18** I ho mesuraren amb l'ómer, i al qui n'havia aplegat molt no n'hi sobrà, i al qui n'havia aplegat poc no n'hi mancà. Cadascú n'havia aplegat segons el seu menjar.

«Canta lloances a Jehovà»

(Èxode 15:1, 2) Llavors Moisès i els fills d'Israel cantaren aquest càntic a Jahveh,

i parlaren dient: Cantaré a Jahveh, perquè ha triomfat gloriosament: el cavall i el seu cavaller ha llançat dins del mar. **2** Jah és la meva força i el meu càntic, i ell és la meva salvació. Aquest és el meu Déu, i el glorifico; el Déu del meu pare, i l'exalço.

(Èxode 15:11) Qui com tu entre els déus, Jahveh? Qui com tu, majestuós en santedat? Terrible en lloances, fent meravelles!

(Èxode 15:18) Jahveh regna per sempre i eternament!

(Èxode 15:20, 21) I Maria, la profetessa, germana d'Aaron, agafà el tamborí a la seva mà, i totes les dones sortiren darrere d'ella amb tamborins i amb danses. **21** I Maria els respongué: Canteu a Jahveh, perquè ha triomfat gloriosament, ha llançat dins del mar el cavall i el seu cavaller.

VIDA CRISTIANA

«Podries lloar Jehovà servint com a pioner?»

(Èxode 15:1, 2) Llavors Moisès i els fills d'Israel cantaren aquest càntic a Jahveh, i parlaren dient: Cantaré a Jahveh, perquè ha triomfat gloriosament: el cavall i el seu cavaller ha llançat dins del mar. **2** Jah és la meva força i el meu càntic, i ell és la meva salvació. Aquest és el meu Déu, i el glorifico; el Déu del meu pare, i l'exalço.

(Salm 116:12) Què li tornaré a Jahveh? Tots els seus beneficis són per a mi.

(1 Cròniques 16:25) Perquè Jahveh és gran, i digne de molta lloança: i cal que ell sigui temut per damunt de tots els déus.

17-23 D'AGOST

TRESORS DE LA BÍBLIA | ÈXODE 17, 18

«Els homes modestos entrenen i deleguen»

(Èxode 18:17, 18) I el sogre de Moisès li digué: No és bo això que fas. **18** T'esgotaràs completament, tu i aquest poble que és amb tu, perquè això és massa pesat per a tu, no ho pots fer tu sol.

***w13* 1/2 p. 6**
Moisès, un home amorós

Moisès també va demostrar amor pels altres. De fet, els israelites li confiaven els seus problemes, ja que reconeixien que Jehovà l'estava fent servir per tal de guiar el poble. Tal com diu la Bíblia: «Tot el poble s'estava dret davant Moisès des del matí fins al vespre» (Èxode 18: 13-16). Imagina't quina tasca més esgotadora escoltar dia rere dia totes les preocupacions dels israelites! Tot i això, a Moisès li agradava ajudar els altres perquè els estimava.

(Èxode 18:21, 22) I tu escull d'entre tot el poble homes valents, temorosos de Déu, homes fidels, que odiïn el guany deshonest i posa'ls sobre ells, caps de milers, caps de centenars, caps de cinquantenes i caps de desenes; **22** i que jutgin el poble en tot moment. I s'esdevindrà que a tu et portaran tots els problemes grans, i ells mateixos jutjaran els problemes petits. Així serà més lleuger per a tu, i ells portaran la càrrega amb tu.

***w03*-S 1/11 p. 6 § 2**
La confianza es fundamental para una vida feliz

Aquellos hombres habían demostrado cualidades piadosas antes de ser nombrados para ocupar puestos de confianza. Ya habían dado muestras de que eran temerosos de Dios, es decir, de que sentían una sana reverencia hacia el Creador y de que temían desagradarle. Era patente que hacían todo lo posible por sostener las normas divinas. Odiaban la ganancia injusta, lo que indicaba una fortaleza moral que les impediría corromperse con el poder. No abusarían de la confianza para fomentar

sus propios intereses ni los de sus amigos o parientes.

(Èxode 18:24, 25) I Moisès escoltà la veu del seu sogre, i féu tot el que li havia dit. **25** I Moisès trià homes de valor d'entre tot Israel, i els posà com a caps sobre el poble: caps de milers, caps de centenars, caps de cinquantenes i caps de desenes.

***w02*-S 15/5 p. 25 § 5**
La integridad guía a los rectos

Moisés también fue modesto y humilde. Cuando se agotó tratando de resolver los problemas del pueblo, su suegro, Jetró, le ofreció una solución práctica: delegar parte de la responsabilidad en otros hombres cualificados. Moisés reconoció sus limitaciones y, sabiamente, aceptó el consejo (Éxodo 18:17-26; Números 12:3). El hombre modesto no se resiste a ceder parte de su autoridad, ni teme que de alguna manera perderá el control si con sensatez comparte sus responsabilidades con otros hombres cualificados (Números 11:16, 17, 26-29). Es más, siente el intenso deseo de ayudarlos a progresar espiritualmente (1 Timoteo 4:15). ¿No deberíamos estar dispuestos a hacer lo mismo?

Descobreix perles espirituals

(Èxode 17:11-13) I s'esdevingué que, quan Moisès tenia la mà alçada, Israel guanyava, i quan deixava reposar la seva mà, guanyava Amalec. **12** I a Moisès li pesaven les mans, i agafaren una pedra i la hi posaren a sota, i ell s'hi assegué al damunt, i Aaron i Hur li aguantaven les seves mans, l'un a l'un costat i l'altre a l'altre; i les seves mans es mantingueren fermes fins a la posta del sol. **13** I Josuè derrotà Amalec i el seu poble a tall d'espasa.

***w16.09* p. 6 § 14**
«Que no defalleixin les teves mans!»

14 Durant la batalla contra els amalequites, Aaron i Hur van aguantar literalment les mans de Moisès. Nosaltres també podem buscar maneres pràctiques d'ajudar els altres. Però, a qui concretament? A aquells que estant lluitant contra el pas dels anys, que tenen una salut limitada, que pateixen l'oposició de la família, que se senten sols o que han perdut algun ésser estimat. També podem enfortir els joves que estan lluitant contra la pressió per fer coses que no estan bé o per tenir èxit en els estudis, en sentit material o en el món laboral (1 Tes. 3:1-3; 5:11, 14). Busca oportunitats de mostrar als altres que de veritat t'interesses per ells, ja sigui a la Sala del Regne o a la predicació, quan prens alguna cosa amb ells o quan hi parles per telèfon.

(Èxode 17:14) I Jahveh va dir a Moisès: Escriu això en el llibre com a memorial, i posa a les orelles de Josuè que jo esborraré completament la memòria d'Amalec de sota el cel.

***it*-1-S p. 416**
Canon

No puede haber duda, a la luz de su testimonio interno, de que estos escritos de Moisés eran de origen divino, inspirados por Dios, canónicos y una pauta fiable para la adoración pura. Moisés no llegó a ser caudillo de Israel por iniciativa propia, pues al principio incluso se mostró remiso a aceptar tal responsabilidad. (Éx 3:10, 11; 4:10-14.) Más bien, fue Dios quien lo escogió, y lo invistió de tales poderes milagrosos, que incluso los sacerdotes practicantes de magia de Faraón tuvieron que reconocer que lo que este hombre hacía se originaba de Dios. (Éx 4:1-9; 8:16-19.) De modo que Moisés no fue orador ni escritor por ambición personal, sino que en obediencia a las órdenes de Dios y con las credenciales divinas del espíritu santo, se le impulsó en primer lugar a expresar parte del canon bíblico y luego a ponerlo por escrito. (Éx 17:14.)

Lectura de la Bíblia

(Èxode 17:1-16) I tota la congregació dels fills d'Israel marxà segons les seves jornades des del desert de Sin, d'acord amb el manament de Jahveh, i acamparen a Refidim, i no hi havia aigua per beure el poble. **2** I el poble discutí amb Moisès, i digué: Dóna'ns aigua per beure! I Moisès els digué: Per què discutiu amb mi? Per què poseu a prova Jahveh? **3** I el poble tingué set d'aigua allà, i el poble murmurà contra Moisès, i digué: Per què això? ¿Ens has fet sortir d'Egipte per fer-nos morir de set, a nosaltres, als nostres fills i al nostre bestiar? **4** I Moisès clamà a Jahveh, dient: Què faré amb aquest poble? Una mica més i m'apedreguen. **5** I Jahveh va dir a Moisès: Passa al davant del poble, i pren amb tu alguns dels ancians d'Israel; i pren a la teva mà el teu bastó amb què vas colpir el Nil, i vés. **6** Heus aquí, jo m'estaré dret davant teu allà sobre la roca, a l'Horeb, i tu colpiràs la roca i en sortirà aigua i el poble beurà. I Moisès ho féu així davant dels ulls dels ancians d'Israel. **7** I anomenà el nom d'aquell lloc Massà i Meribà a causa de la discussió dels fills d'Israel, i a causa d'haver posat a prova Jahveh, dient: ¿És Jahveh enmig nostre, o no? **8** Llavors vingué Amalec i lluità contra Israel a Refidim. **9** I Moisès digué a Josuè: Tria'ns alguns homes i surt, lluita contra Amalec. Demà em posaré al cim del turó amb el bastó de Déu a la meva mà. **10** I Josuè féu com Moisès li havia dit de lluitar contra Amalec. I Moisès, Aaron i Hur pujaren al cim del turó. **11** I s'esdevingué que, quan Moisès tenia la mà alçada, Israel guanyava, i quan deixava reposar la seva mà, guanyava Amalec. **12** I a Moisès li pesaven les mans, i agafaren una pedra i la hi posaren a sota, i ell s'hi assegué al damunt, i Aaron i Hur li aguantaven les seves mans, l'un a l'un costat i l'altre a l'altre; i les seves mans es mantingueren fermes fins a la posta del sol. **13** I Josuè derrotà Amalec i el seu poble a tall d'espasa. **14** I Jahveh va dir a Moisès: Escriu això en el llibre com a memorial, i posa a les orelles de Josuè que jo esborraré completament la memòria d'Amalec de sota el cel. **15** I Moisès edificà un altar, i ell anomenà el seu nom Jahveh-Nissí. **16** I digué: Perquè Jah ha jurat sobre el tron, Jahveh està en guerra contra Amalec de generació en generació.

«Els homes modestos entrenen i deleguen»

(Èxode 18:17, 18) I el sogre de Moisès li digué: No és bo això que fas. **18** T'esgotaràs completament, tu i aquest poble que és amb tu, perquè això és massa pesat per a tu, no ho pots fer tu sol.

(Èxode 18:21, 22) I tu escull d'entre tot el poble homes valents, temorosos de Déu, homes fidels, que odiïn el guany deshonest i posa'ls sobre ells, caps de milers, caps de centenars, caps de cinquantenes i caps de desenes; **22** i que jutgin el poble en tot moment. I s'esdevindrà que a tu et portaran tots els problemes grans, i ells mateixos jutjaran els problemes petits. Així serà més lleuger per a tu, i ells portaran la càrrega amb tu.

(Èxode 18:24, 25) I Moisès escoltà la veu del seu sogre, i féu tot el que li havia dit. **25** I Moisès trià homes de valor d'entre tot Israel, i els posà com a caps sobre el poble: caps de milers, caps de centenars, caps de cinquantenes i caps de desenes.

24-30 D'AGOST

TRESORS DE LA BÍBLIA | ÈXODE 19, 20

«Què tenen a veure els Deu Manaments amb tu?»

(Èxode 20:3-7) No tindràs altres déus

davant meu. [4] No et faràs cap estàtua ni cap imatge del que hi ha dalt als cels, ni del que hi ha a baix a la terra ni del que hi ha dins les aigües sota la terra, [5] no et prostraràs davant d'ells ni els serviràs, perquè jo, Jahveh el teu Déu, sóc un Déu gelós, que visito la iniquitat dels pares sobre els fills fins a la tercera i la quarta generació dels qui m'odien, [6] i faig misericòrdia a milers, als qui m'estimen i als qui guarden els meus manaments. [7] No prendràs el Nom de Jahveh, el teu Déu, en va, perquè Jahveh no tindrà per innocent el qui usa el seu Nom en va.

***w89*-S 15/11 p. 6 § 1**
¿Qué significan para usted los Diez Mandamientos?

Los primeros cuatro mandamientos destacan nuestras responsabilidades ante Jehová. **(Primero)** Él es un Dios que todavía exige devoción exclusiva. (Mateo 4:10.) **(Segundo)** Ninguno de sus adoradores debe usar imágenes. (1 Juan 5:21.) **(Tercero)** Debemos emplear el nombre de Dios de modo apropiado y decoroso, nunca irrespetuosamente. (Juan 17:26; Romanos 10:13.) **(Cuarto)** Toda nuestra vida debe girar en torno a los asuntos sagrados. Esto nos permite descansar, o 'tomar un sábado', del proceder de pagarnos de nuestra propia justicia. (Hebreos 4:9, 10.)

(Èxode 20:8-11) Recorda't del dia de repòs per santificar-lo. [9] Sis dies treballaràs i faràs tot el teu treball, [10] però el dia setè és un dia de repòs dedicat a Jahveh, el teu Déu; no faràs cap treball, ni tu ni el teu fill ni la teva filla ni el teu servent ni la teva serventa ni el teu bestiar ni l'estranger que viu dins dels teus portals. [11] Perquè en sis dies Jahveh féu els cels i la terra, el mar i tot el que hi ha en ells, i reposà el dia setè. Per això Jahveh beneí el dia de repòs i el santificà.

(Èxode 20:12-17) Honra el teu pare i la teva mare a fi que s'allarguin els teus dies sobre la terra que Jahveh, el teu Déu, et dóna. [13] No mataràs. [14] No cometràs adulteri. [15] No robaràs. [16] No donaràs fals testimoniatge contra el teu proïsme. [17] No cobejaràs la casa del teu proïsme, no cobejaràs la muller del teu proïsme, ni el seu servent, ni la seva serventa, ni el seu bou, ni el seu ase, ni res que sigui del teu proïsme.

***w89*-S 15/11 p. 6 § 2, 3**
¿Qué significan para usted los Diez Mandamientos?

(Quinto) La obediencia de los hijos a sus padres sigue siendo la piedra angular de la unidad familiar, lo cual redunda en bendiciones de Jehová. ¡Y qué esperanza maravillosa presenta este "primer mandato con promesa"! No es solo "para que te vaya bien", sino también para que "dures largo tiempo sobre la tierra". (Efesios 6:1-3.) Ahora que vivimos en "los últimos días" del sistema inicuo actual, esa obediencia piadosa pone ante los jóvenes la perspectiva de nunca morir. (2 Timoteo 3:1; Juan 11:26.)

El amor a nuestro prójimo impide que le causemos daño por actos inicuos como **(Sexto)** el asesinato, **(Séptimo)** el adulterio, **(Octavo)** el hurto y **(Noveno)** el decir mentiras. (1 Juan 3: 10-12; Hebreos 13:4; Efesios 4:28; Mateo 5:37; Proverbios 6:16-19.) Pero ¿qué hay de nuestros motivos? El **(Décimo)** mandamiento, contra la codicia, nos recuerda que Jehová requiere que nuestras intenciones siempre sean rectas a Sus ojos. (Proverbios 21:2.)

Descobreix perles espirituals

(Èxode 19:5, 6) I ara, si voleu de veritat escoltar la meva veu i guardar el meu pacte, llavors sereu el meu tresor especial entre tots els pobles, perquè tota la terra és meva. [6] I vosaltres mateixos sereu per a mi un regne de sacerdots i una nació santa. Aquestes són les paraules que diràs als fills d'Israel.

***it*-2-S p. 893 § 6; p. 894 § 1**
Sacerdote

El sacerdocio cristiano. Jehová había prometido que si Israel guardaba su pacto, sería para Él "un reino de sacerdotes y una nación santa". (Éx 19:6.) Sin embargo, el sacerdocio del linaje de Aarón solo continuaría hasta que llegara el sacerdocio mayor que prefiguraba. (Heb 8: 4, 5.) Perduraría hasta el final del pacto de la Ley y la inauguración del nuevo pacto. (Heb 7: 11-14; 8:6, 7, 13.) La oportunidad de ser sacerdotes de Jehová en Su Reino prometido se ofreció en primer lugar y de manera exclusiva a Israel. Con el tiempo, esta posibilidad también se extendió a los gentiles. (Hch 10:34, 35; 15:14; Ro 10:21.)

Solo un resto de los judíos aceptaron a Cristo, por lo que la nación no llegó a proporcionar los miembros del *verdadero* reino de sacerdotes y nación santa. (Ro 11:7, 20.) Debido a la infidelidad de Israel, Dios le había advertido de esto por medio de su profeta Oseas siglos antes, cuando dijo: "Porque el conocimiento es lo que tú mismo has rechazado, yo también te rechazaré de servirme como sacerdote; y porque sigues olvidando la ley de tu Dios, yo me olvidaré de tus hijos, aun yo". (Os 4:6.) De manera correspondiente, Jesús dijo a los líderes judíos: "El reino de Dios les será quitado a ustedes y será dado a una nación que produzca sus frutos". (Mt 21:43.) No obstante, como Jesús se hallaba sometido a la Ley cuando vivió en la Tierra, reconoció al sacerdocio aarónico y mandó a los leprosos que curó que fueran al sacerdote y llevasen la ofrenda prescrita. (Mt 8:4; Mr 1:44; Lu 17:14.)

(Èxode 20:4, 5) No et faràs cap estàtua ni cap imatge del que hi ha dalt als cels, ni del que hi ha a baix a la terra ni del que hi ha dins les aigües sota la terra, **5** no et prostraràs davant d'ells ni els serviràs, perquè jo, Jahveh el teu Déu, sóc un Déu gelós, que visito la iniquitat dels pares sobre els fills fins a la tercera i la quarta generació dels qui m'odien,

***w04*-S 15/3 p. 27 § 1**
Puntos sobresalientes del libro de Éxodo

20:5. ¿En qué sentido trae Jehová "castigo por el error de padres" sobre las generaciones posteriores? Cuando la persona se convierte en un adulto responsable, se le juzga según su propia conducta y actitud. Sin embargo, cuando la nación de Israel se entregó a la idolatría, sufrió las consecuencias durante generaciones. Incluso los israelitas fieles sintieron el efecto de la desobediencia religiosa de sus contemporáneos, ya que su influencia les hacía difícil mantenerse íntegros.

Lectura de la Bíblia

(Èxode 19:1-19) Al tercer mes de la sortida dels fills d'Israel de la terra d'Egipte, el mateix dia, entraren al desert del Sinaí. **2** I marxaren de Refidim i entraren al desert del Sinaí, i acamparen al desert. I Israel acampà allà davant la muntanya. **3** I Moisès pujà vers Déu, i Jahveh el cridà des de la muntanya, dient: Així parlaràs a la casa de Jacob i informaràs els fills d'Israel: **4** Vosaltres mateixos heu vist el que jo vaig fer als egipcis, i com us he portat sobre ales d'àguiles i us he dut vers mi. **5** I ara, si voleu de veritat escoltar la meva veu i guardar el meu pacte, llavors sereu el meu tresor especial entre tots els pobles, perquè tota la terra és meva. **6** I vosaltres mateixos sereu per a mi un regne de sacerdots i una nació santa. Aquestes són les paraules que diràs als fills d'Israel. **7** I Moisès vingué, i cridà els ancians del poble, i posà davant d'ells totes aquestes paraules que Jahveh li havia manat. **8** I tot el poble va respondre alhora, i digué: Farem tot el que Jahveh ha dit. I Moisès portà les paraules del poble a Jahveh. **9** I Jahveh va dir a Moisès: Heus aquí, jo vindré a tu

dins un núvol espès, a fi que el poble escolti quan jo parlo amb tu, i cregui també en tu per sempre. I Moisès trameté a Jahveh les paraules del poble. **10** I Jahveh va dir a Moisès: Vés al poble i santifica'ls avui i demà, i que es rentin els vestits, **11** i que estiguin preparats per al tercer dia, perquè el tercer dia Jahveh baixarà davant dels ulls de tot el poble sobre la muntanya del Sinaí. **12** I tu marcaràs límits per al poble a l'entorn, dient: Guardeu-vos de pujar a la muntanya o de tocar el seu vessant; qui toqui la muntanya, certament morirà. **13** Cap mà no la tocarà, perquè qui ho faci serà certament apedregat o travessat; tant si és una bèstia com si és un home, no viurà. Quan el corn faci sonar el toc llarg, ells pujaran a la muntanya. **14** I Moisès baixà de la muntanya cap al poble, i santificà el poble, i rentaren llurs vestits. **15** I digué al poble: Estigueu preparats per al dia tercer, no us apropeu a la vostra dona. **16** I s'esdevingué que el dia tercer, al matí, hi hagué trons i llamps, i un núvol dens dalt de la muntanya, i un fortíssim so del corn, i tot el poble que era al campament tremolà. **17** I Moisès féu sortir el poble del campament a trobar Déu, i s'estigueren al peu de la muntanya. **18** I la muntanya del Sinaí fumejava tota ella, perquè Jahveh havia baixat sobre ella en foc. I el seu fum pujava com el fum d'un forn, i tota la muntanya tremolava moltíssim. **19** I el so del corn s'anava fent més i més fort. Moisès parlava i Déu li responia amb una veu.

«Què tenen a veure els Deu Manaments amb tu?»

(Èxode 20:3-17) No tindràs altres déus davant meu. **4** No et faràs cap estàtua ni cap imatge del que hi ha dalt als cels, ni del que hi ha a baix a la terra ni del que hi ha dins les aigües sota la terra, **5** no et prostraràs davant d'ells ni els serviràs, perquè jo, Jahveh el teu Déu, sóc un Déu gelós, que visito la iniquitat dels pares sobre els fills fins a la tercera i la quarta generació dels qui m'odien, **6** i faig misericòrdia a milers, als qui m'estimen i als qui guarden els meus manaments. **7** No prendràs el Nom de Jahveh, el teu Déu, en va, perquè Jahveh no tindrà per innocent el qui usa el seu Nom en va. **8** Recorda't del dia de repòs per santificar-lo. **9** Sis dies treballaràs i faràs tot el teu treball, **10** però el dia setè és un dia de repòs dedicat a Jahveh, el teu Déu; no faràs cap treball, ni tu ni el teu fill ni la teva filla ni el teu servent ni la teva serventa ni el teu bestiar ni l'estranger que viu dins dels teus portals. **11** Perquè en sis dies Jahveh féu els cels i la terra, el mar i tot el que hi ha en ells, i reposà el dia setè. Per això Jahveh beneí el dia de repòs i el santificà. **12** Honra el teu pare i la teva mare a fi que s'allarguin els teus dies sobre la terra que Jahveh, el teu Déu, et dóna. **13** No mataràs. **14** No cometràs adulteri. **15** No robaràs. **16** No donaràs fals testimoniatge contra el teu proïsme. **17** No cobejaràs la casa del teu proïsme, no cobejaràs la muller del teu proïsme, ni el seu servent, ni la seva serventa, ni el seu bou, ni el seu ase, ni res que sigui del teu proïsme.

31 D'AGOST-6 DE SETEMBRE

TRESORS DE LA BÍBLIA | ÈXODE 21, 22

«Reflecteix el punt de vista de Jehovà sobre la vida»

(Èxode 21:20) I si algú colpeja el seu esclau o la seva esclava amb una vara i mor sota la seva mà, certament haurà de sofrir la venjança;

***it*-1-S p. 1028**
Golpes

A un hebreo que fuera dueño de esclavos se le permitía golpear a su esclavo o esclava con un palo en caso de desobediencia o rebel-

día. Ahora bien, si el esclavo moría mientras se le golpeaba, el dueño debía ser castigado. Sin embargo, el que el esclavo sobreviviera uno o dos días parecería indicar que el dueño no había deseado en su corazón cometer un asesinato. Tenía el derecho de infligir castigo disciplinario, pues el esclavo era "dinero suyo". Pero sería raro que un hombre deseara destruir por completo su valiosa propiedad y sufrir de este modo una pérdida. Además, si el esclavo moría después de pasar uno o más días, sería difícil saber con certeza si la muerte verdaderamente se había debido a los golpes. Por lo tanto, si el esclavo seguía vivo un día o dos, no se castigaba al dueño. (Éx 21:20, 21.)

(Èxode 21:22, 23) I si uns homes es barallen, i donen un cop a una dona embarassada, i surt el seu fill, però no hi ha cap dany, inqüestionablement pagarà la multa d'acord amb allò que el marit de la dona li imposi, i donarà segons el que determinin els jutges. **23** Però si hi ha dany, llavors donaràs vida per vida,

***lv* p. 80 § 16**

16 Déu també valora molt la vida d'una criatura que encara no ha nascut. A l'antic Israel, si algú feia mal a una dona embarassada i, al final, *ella o el bebè* es moria, Déu el considerava un homicida que havia de pagar «ànima per ànima» (Èxode 21:22, 23, *MM*, ed. 1927). Doncs imagina't com es deu sentir Jehovà quan veu que cada any se sacrifiquen molts bebès en els altars de la conveniència i l'alliberament sexual, amb la pràctica intencionada de milions d'avortaments.

(Èxode 21:28, 29) I si un bou envesteix un home o una dona, i moren, el bou serà certament apedregat i la seva carn no serà menjada, i l'amo del bou serà absolt. **29** Però si el bou ja tenia abans el costum d'envestir, i l'amo n'havia estat advertit, i l'amo no l'havia tingut vigilat, i mata un home o una dona, el bou serà apedregat, i el seu amo també serà mort;

***w10*-S 15/4 p. 29 § 4**
Jehová quiere vernos sanos y salvos

La Ley también estipulaba cómo proceder en caso de que un animal doméstico atacara a alguien. Si un toro mataba a cornadas a una persona, el dueño estaba obligado a quitarle la vida para que no se repitiera la situación. Y no podía ni comer la carne ni venderla, de modo que sufría una grave pérdida económica. Ahora bien, a veces se daba el caso de que el toro que acorneaba no causaba heridas mortales. ¿Qué pasaba si el propietario no lo guardaba bien y este terminaba matando a alguien? Se quitaba la vida tanto al toro *como al dueño.* Estas disposiciones de seguro motivaban a la gente a estar pendiente de sus animales (Éxo. 21:28, 29).

Descobreix perles espirituals

(Èxode 21:5, 6) Però si l'esclau afirma: Estimo el meu amo, la meva dona i els meus fills, no vull sortir lliure, **6** llavors el seu amo el farà atansar als jutges, i el farà atansar a la porta o als muntants, i el seu amo li foradarà l'orella amb un punxó, i el servirà per sempre.

***w10*-S 15/1 p. 4 § 4, 5**
¿Por qué hay que dedicarse a Jehová?

4 La dedicación cristiana no es una promesa cualquiera. Es un asunto muy serio. Ahora bien, ¿qué beneficios ofrece? Algo que nos ayudará a entenderlo es examinar lo provechoso que es el sentido de compromiso en las relaciones humanas. Comencemos por la amistad. Para tener amigos, hay que ser amigo primero. Es necesario que haya un sentido de compromiso, que se asuma la responsabilidad moral de cuidar de la otra persona. Una de las amistades más hermosas de tiempos bíblicos fue la de David y Jonatán, quienes estaban tan

unidos que hicieron un pacto entre ellos *(léanse 1 Samuel 17:57 y 18:1, 3).* Hoy día no hay muchas relaciones tan leales como aquella. Pero, al igual que ayer, las buenas amistades tienen en común el sentido de fidelidad y compromiso mutuo (Pro. 17:17; 18:24).

5 En Israel había otra relación que requería un sentido de compromiso: el convenio permanente que podía establecer un esclavo con su amo. La Ley decía: "Si el esclavo dice insistentemente: 'Realmente amo a mi señor, a mi esposa y a mis hijos; no quiero salir como persona puesta en libertad', entonces su amo tiene que acercarlo al Dios verdadero y tiene que ponerlo contra la puerta o la jamba de la puerta; y su amo tiene que agujerearle la oreja con un punzón, y él tiene que ser esclavo suyo hasta tiempo indefinido" (Éxo. 21:5, 6). Como vemos, el esclavo podía seguir disfrutando de la seguridad de pertenecer a un amo compasivo si hacía con él un pacto en el que renunciaba a su libertad.

(Èxode 21:14) I quan algú actuï amb arrogància contra el seu proïsme per matar-lo traïdorament, el podreu agafar del meu altar per fer-lo morir.

***it*-1-S p. 608 § 7**
Cuerno

Las palabras de Éxodo 21:14 tal vez signifiquen que hasta a un sacerdote se le tenía que ejecutar si era culpable de asesinato, o que el acto de agarrarse a los cuernos del altar no protegería a ningún homicida intencionado. (Compárese con 1Re 2:28-34.)

Lectura de la Bíblia

(Èxode 21:1-21) Aquestes són les ordenances que els posaràs al davant. **2** Quan compris un esclau hebreu, et servirà sis anys, però l'any setè sortirà lliure, de franc. **3** Si ha entrat sol, sortirà sol, si tenia muller, la seva muller sortirà amb ell. **4** Si el seu amo li dóna muller i ella li dóna fills o filles, la muller i els fills d'ella seran del seu amo, i ell sortirà sol. **5** Però si l'esclau afirma: Estimo el meu amo, la meva dona i els meus fills, no vull sortir lliure, **6** llavors el seu amo el farà atansar als jutges, i el farà atansar a la porta o als muntants, i el seu amo li foradarà l'orella amb un punxó, i el servirà per sempre. **7** I quan un home vengui la seva filla com a serventa, ella no en sortirà com en surten els esclaus. **8** Si desplau els ulls del seu amo i no s'hi ha casat, que la faci rescatar. No té autoritat per vendrela a un poble estranger, ja que l'ha tractat malament. **9** I si l'ha casat amb el seu fill, la tractarà segons el dret de les filles. **10** Si pren una altra dona per a si mateix, no li reduirà en res el seu aliment, el seu vestit, ni la cohabitació d'ella. **11** I si ell no fa per ella aquestes tres coses, ella sortirà de franc, sense haver de pagar diners. **12** El qui colpegi algú i li causi la mort, certament morirà. **13** Però si no ho va fer a propòsit, i Déu l'ha lliurat a la seva mà, jo t'assenyalaré un lloc on pugui fugir. **14** I quan algú actuï amb arrogància contra el seu proïsme per matar-lo traïdorament, el podreu agafar del meu altar per fer-lo morir. **15** I el qui colpegi el seu pare o la seva mare, certament morirà. **16** I el qui rapti un home, tant si el ven com si el troben a la seva mà, certament morirà. **17** I el qui maleeixi el seu pare o la seva mare, certament morirà. **18** I si uns homes es barallen, i un home colpeja el seu proïsme amb una pedra o amb el puny, i no mor però ha de fer llit, **19** si es lleva i camina per fora amb el seu bastó, llavors el qui li ha donat el cop serà absolt, només li pagarà el temps de recuperació fins que estigui completament guarit. **20** I si algú colpeja el seu esclau o la seva esclava amb una vara i mor sota la seva mà, certament haurà de sofrir la venjança; **21** però si es manté dret un

dia o dos, no serà venjat, perquè és diner seu.

VIDA CRISTIANA

Valora la vida igual que Déu

(Èxode 21:22, 23) I si uns homes es barallen, i donen un cop a una dona embarassada, i surt el seu fill, però no hi ha cap dany, inqüestionablement pagarà la multa d'acord amb allò que el marit de la dona li imposi, i donarà segons el que determinin els jutges. **23** Però si hi ha dany, llavors donaràs vida per vida,

TRESORS DE LA BÍBLIA

«Reflecteix el punt de vista de Jehovà sobre la vida»

(Èxode 21:20) I si algú colpeja el seu esclau o la seva esclava amb una vara i mor sota la seva mà, certament haurà de sofrir la venjança;

(Èxode 21:22, 23) I si uns homes es barallen, i donen un cop a una dona embarassada, i surt el seu fill, però no hi ha cap dany, inqüestionablement pagarà la multa d'acord amb allò que el marit de la dona li imposi, i donarà segons el que determinin els jutges. **23** Però si hi ha dany, llavors donaràs vida per vida,

(Èxode 21:28, 29) I si un bou envesteix un home o una dona, i moren, el bou serà certament apedregat i la seva carn no serà menjada, i l'amo del bou serà absolt. **29** Però si el bou ja tenia abans el costum d'envestir, i l'amo n'havia estat advertit, i l'amo no l'havia tingut vigilat, i mata un home o una dona, el bou serà apedregat, i el seu amo també serà mort;

(Proverbis 22:3) El prudent veu el mal, i s'amaga: però els ximples passen endavant, i són castigats.

Llevat que s'indiqui el contrari, les cites de les Escriptures Hebrees corresponen a *La Santa Bíblia*, Trinitarian Bible Society, i les cites de les Escriptures Gregues corresponen a la *Traducció del Nou Món de les Escriptures Gregues Cristianes*. Quan se citen altres versions, s'indica així: *BCI - Bíblia catalana. Traducció interconfessional*; *BEC - Bíblia Evangèlica Catalana*; *MM - La Bíblia*, Monjos de Montserrat; *NM - Traducció del Nou Món* (edició en anglès de 2013). En algunes cites bíbliques s'ha utilitzat la cursiva per emfatitzar-ne alguna expressió.

© 2020 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania